

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Sectarios qui negant miracula esse veram Ecclesiae notam seipsos
manifestè jugulare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

mi iudicii à se designatum præ foribus adesse prænunciatur. His Prophetis creduli nimis agricolæ ferere & arare desierunt, sed & vivere brevi desinissent, nisi inani expectatione tandem edocti, in Ministris suis vanos vates agnovissent.

IX. Neque his cedunt artes & machinamenta Calvinii, qui in hoc erat sedulo intentus, ut aliquo patratu miraculi testimonio doctrinæ suæ fidem conciliaret. Rem sic aggressus est, teste Bolsco in vita Calvinii cap. 13. Vir inops Brulæus nomine cum uxore Osluno Genevam demigrat, à Calvino inopiæ suæ subsidium postulat, annuit perbenignè, si illi vicissim in adornanda quadam miraculi specie operam suam, & fidem commodarent. Brulæus, ut jubetur, morbum simulat, Ministri pro concione agrum populi precibus commendant. Paulo post miser ille, ut prius ægri, ita nunc defuncti personam induit. Monetur Calvinus, & quasi reusignatus cum amicorum caterva ad defuncti domum divertit, ubi cum Brulæi uxor ploratu ac lachrymis scenicum hoc funus egregiè adornasset, Calvinus in genua provolutus, & fuis ad Deum precibus rogat, in testimonium suæ doctrinæ defunctum hunc ad vitam suscitari; atque apprehensa ejus manu, alta voce iterum iterumque imperat ut sese erigat, & ad vitam redeat. At ecce novum miraculi genus, qui se mortuum simulavit, jam verè mortuus reperitur, quo viso uxor attonita, & in ferias lachrymas & querelas effusa, infaustas Calvinii technas omnibus ex ordine referavit. Interea remansit mulier infelix sine viro, & Calvinus infeliciores sine miraculo.

X. His adde, Sectarios qui objiciunt Miracula omnia tanquam *incerta* Notam fidei certam non constituere, *sepsos* manifestè jugulare.

Nunquam enim ostendunt illi, pro autoritate infallibili Scripturarum quibus credunt notam se habere certiore quam miracula Christi, & Apostolorum, qui eas tanquam Dei verbum hominibus tradiderunt. Rogo te patris (Sectarie) quomodo ipsum Christum ut Filium Dei, quomodo Apostolos ut certos veræ fidei præcones admittes, si omnia omnium temporum miracula excludas? Hic certò vacillabis, hic hæresis, hic demum prima Fidei fundamenta convelles, nisi miraculorum Notam ut certum fidei firmamentum admittas.

Quod si potius ad Spiritus tui privati testimonium recurras, iterum tibi eodem teste fauces ocludis. Si enim ista publica miracula prorsus omnia, ut notam fidei incertam, excludis, quæ veri specie spiritum tuum privatum & ignotum, ut testimonium Fidei indubitatum ulli sanæ mentis homini persuadebis? Hæc certè pro intellectu rationem non averfante manifestè concludunt: sed de fucato spiritus Privati testimonio pluribus infra Cap. VI.

ARGUMENTUM VIII.

Sola Ecclesia Romana habet infallibilem Fidei Regulam, & decisionem controversiarum.

XI. **V**ERA Christi Ecclesia debet habere infallibilem fidei suæ Regulam, quæ possit dirimere controversas in Negotio Religionis frequenter emergentes, ac sententiæ à se prolatae rationem, ac fundamentum assignare, in quo possit intellectus certò & securè acquiescere. Nam sine tali Regula & Judice controversiarum omnia erunt incerta, ac plenalibus in-

terminatis: adeoque talis Religio non erit vera Religio, quæ debet esse rerum omnium certissima.

XII. Atqui Ecclesia Lutherana & Calviniana nullam possunt talem suæ fidei Regulam exhibere, potest autem Ecclesia Romana. Ergo hæc sola potest esse vera Christi Ecclesia.

Minor probatur, quia talis Regula non potest esse sola Scriptura, aut Spiritus privatus, aut alia, quæ à modernis Sectariis prætenduntur, ut de singulis à sequenti cap. 4. ostendemus: hic enim agitur de ipso veræ Ecclesiæ fundamento, sine quo ejus fidem nutare, ac corruiere necesse est.

Atque eadem operâ dissolventur objectiones & effugia, quibus Sectarii contra claram veritatis lucem hæctenus demonstratam se miserè involvi patiuntur: modò prius quatuor principales veræ Ecclesiæ Notas in prædictis contentas hic breviter colligamus.

CONCLUSIO.

De Notis veræ Ecclesiæ, cum quarundam Objectionum dissolutione.

I. **E**X argumentis hæctenus à cap. 4. in forma deductis facile convincitur, Solam Ecclesiam Romanam habere quatuor illas certissimas veræ Ecclesiæ Notas ab initio à Patribus, & Conciliis, in Symbolo etiam Nicæno, & Constantinopolitano receptas. Nempe quod sit *Una* unitate doctrinæ fidei, unitate Capitæ à Christo instituti, unitate Membrorum in participatione Sacramentorum & in professione etiam externa ejusdem fidei. Quod sit *Sancta* per doctrinam, & media quæ à peccatis abducant, ac per miracula veram morum sanctitatem confirmantia. Quod sit *Catholica*, sive universalis, per extentionem sui ad omnia tempora, & ad omnia loca saltem successivè, uti Christus suæ Ecclesiæ in scripturis promissit. Quod sit *Apostolica* per successionem continuam, ordinationem, & jurisdictionem suorum Ministrorum à Christo & Apostolis. Quæ omnia simul sumpta in sola Ecclesia Romana reperiri, in argumentis à cap. 4. deductis supra demonstratum est. Sed & hic pauca de his porrò objecta breviter diluemus.

II. Objiciunt primò, contra *Unitatem* in Ecclesia Romana, Etiam Mahumetanos posse illam unitatem in suo cætu & sua doctrina prætere: ac proinde in illa unitate non posse constitui aliquam notam veræ Ecclesiæ.

Resp. distinguendo assumptum: Possunt illi prætere aliquam unitatem *genericam*, qualem habuerunt variæ Respublicæ, etiam Ethnicæ, quæ hæc non pertinet, transeat assumptum: Possunt prætere unitatem illam *specificam* Religionis Christianæ, de qua hic agitur, negatur assumptum. Hic enim agitur de unitate quam Christus in propria Ecclesia requisivit, quæ nempe sit unitas ejusdem Fidei, Capitæ, & membrorum Ecclesiæ Christianæ, quæ vera Christi Ecclesia discernatur à Sectis falsis quæ Ecclesiam illam sibi vindicant, & pro qua in particulari discernenda Christus eas Notas in scripturis designavit. Adde: Et si Mahumetanis, aut aliis una aliqua ex illis quatuor Notis concederetur, nihil inde contra nostram doctrinam posse inferri, cum non habeant illi copulativè omnes quatuor simul conjunctas, quod ad veram Christi Ecclesiam à falsis sectis discernendam à Patribus, Conciliis, eorumque Symbolo copulativè designatur:

Arde
kin

Theo-
logia